

Kahdennekymmenennen vuosisadan psykologisesti epävakaisina aikoina, keskellä tieteen aikakauden pyörremyrskyn kaltaisten siirtymävaiheiden aiheuttamia taloudellisia mullistuksia, moraalien akanvirtoja ja sosiologisia ristiaallokoita ovat tuhannet ja taas tuhannet miehet ja naiset joutuneet hämmennyksiin, niin kuin ihminen vain voi joutua. He ovat huolestuneita, levottomia, pelokkaita ja epävarmoja, eivätkä he osaa asettua aloilleen. Enemmän kuin koskaan ennen maailman historiassa he tarvitsevat terveen uskonnon suomaa lohdutusta ja taspainottavaa vaikutusta. Ennen näkemättömistä tieteellisistä saavutuksista ja mekaanisesta kehityksestä huolimatta vallalla on hengellinen pysähtyneisyys ja filosofinen kaaos. [s. 1090]

Tiedonhalu – selvilleottamisen henki, keksimisen tarve, tietämisen pakko – kuuluu avaruuden kehittyvien luotujen syntymässään saamiin ja jumalallisiin avuihin. Ei näitä luonnollisia ylläkkeitä annettu teille, jotta te ne tukahduttaisitte tai torjuisitte. Näitä suurisuuntaisia haluja täytyy lyhyen maisen elämännen kuluessa toki tavan takaa hillitä; pettymykseltä ei voi useinkaan välttyä, mutta niiden pitkien aikakausien kuluessa, jotka ovat tulossa, ne muuttuvat täysimääräiseksi realisuudeksi ja saavuttavat loistavan täyttymyksen. [s. 160]

Tieteessä Jumala on Ensimmäinen Aiheuttaja; uskonnossa hän on universaalinen ja rakastava Isä; filosofiassa hän on se ainoa olento, joka on olemassa itsestään – joka olemassaolonsa osalta ei ole riippuvainen mistään muusta olennosta, mutta joka auliisti antaa olemassaolon todellisuuden kaikille olevaisille ja kaikille muille olennoille. Mutta tarvitaan ilmoitus osoittamaan, että tieteen Ensimmäinen Aiheuttaja ja filosofian tarkoittama itsestään olemassa oleva Ykseys ovat sama kuin uskonnon Jumala, jonka täyttävät armo ja hyvyys ja joka on sitoutunut toteuttamaan maan päällä elävien lastensa ikuisen eloonjäämisen. [s. 59]

Kuluvan aikakauden uskonnollinen haaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdentyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauheuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. Sellainen uusi ja oikeamielinen moraalinäkemys on vetoava kaikkeen siihen, mikä ihmismielessä on hyvää, ja on oleva haasteena sille,

mikä ihmissielussa on parasta. Totuus, kauheus ja hyvyys ovat jumalallisia realiteetteja, ja kun ihminen nousee ylemmäs hengellisen elämän portaikkoa, nämä lankaikkaisen yliveritaiset ominaisuudet käyvät yhä koordinoitummiksi ja yhtenäisemmiksi Jumalassa, joka on rakkaus. [s. 43]

Ihmiskunnan jokaisella rodulla on oma mentaalinen näkemyksensä inhimillisestä olemassaolosta. Mieleen pohjautuvan uskonnon täytyy sen vuoksi aina vastata näitä erilaisia rotukohtaisia näkemyksiä. Auktoriteettiuskonnot eivät voi milloinkaan päästä yhtenäisyyteen. Ihmiskunnan yhdistyneisyys ja kuolevaisten veljeys voidaan saavuttaa vain hengen uskonnon superantimien avulla ja kautta. Rotujen ajatusmaailmat saattavat erota toisistaan, mutta koko ihmiskunnan sisimmässä on sama jumalallinen ja ikuisen henki. Toive ihmisten veljeydestä voi toteutua, kun, ja niin kuin, yhdistävä ja jalostava hengen uskonto – henkilökohtaiseen hengelliseen kokemukseen perustuva uskonto – kyllästää ja peittää varjoonsa toisistaan poikkeavat, arvovaltaan perustuvat mielen uskonnot. [s. 1732]

Terveydestä ja mielenterveydestä ihmisellä on paljon ymmärrystä, mutta onnellisuudesta hän ei ole itse asiassa oivaltanut paljonkaan. Syvin onnellisuus kytkeytyy erottamattomasti hengelliseen edistymiseen. Hengellinen kasvu tuottaa kestäväää iloa; rauhaa, joka käy kaiken ymmärryksen yli. [s. 1098]

Uskonto innoittaa ihmistä elämään maan päällä rohkeasti ja riemullisesti. Kiihkeyteen se liittää kärsivällisyyden, innostukseen se yhdistää ymmärryksen, vallankäyttöön se kytkee myötätuntoisuuden ja tarmokkuuteen se tuo ihanteita. [s. 1093] Ajallisia kysymyksiä ihminen ei voi koskaan ratkaista viisaasti eikä päästä henkilökohtaisena eduntavoitteluna ilmenevän itsekkyyden yli, ellei hän mietiskele asioita Jumalan kaikkivaltuuden edessä ja ota laskuissaan huomioon jumalallisten merkitysten ja hengellisten arvojen realiteetteja. [s. 1093]

Universumien kulkuun avaruuden läpi sisältyy suuri ja ylevä tarkoitus. Mikään ei ole turhaa siinä kamppailussa, jota te kuolevaisina käytte. Olemme kaikki osa valtavaa suunnitelmaa, jättiläismäistä hanketta, ja juuri hankkeen suunnattomuus estää meitä siitä yhden ainoan hetken tai yhden ainoan elämän kuluessa näkemästä kovinkaan paljon. Olemme kaikki osa ikuista projektia, jota Jumalat valvo-

vat ja toteuttavat. Koko ihmeellinen ja universaalinen mekanismi etenee majesteettisesti avaruuden halki Ensimmäisen Suuren Lähteen ja Keskuksen infiniittisen ajatuksen ja ikuisen tarkoituksen sävelten poljennossa.[s. 364]

Ikuinen Jumala on äärettömän paljon enemmän kuin ideaksi tehty todellisuus tai persoonaksi käsitetty universumi. Jumala ei ole yksinkertaisesti vain ihmisen korkeimmasta korkein kaipaus, kuolevaisen etsintäkohde. Ei Jumala myöskään ole pelkkä käsite, vanhurskautta edustava voimapotentialiaali. Universaalinen Isä ei ole luonnon synonyymi, eikä hän myöskään ole luonnonlakien personoituma. Jumala on transsendenttinen reaalisubjekti, ei pelkkä ihmisen perinnäinen käsitys korkeimmista arvoista. Jumala ei ole hengellisten merkitysten psykologinen kohdentuma, hän ei liioin ole "ihmisen jaloin luomus". Jumala saattaa ihmisten mielessä olla mikä tahansa mainituista käsityksistä tai ne kaikki, mutta hän on paljon enemmän. Hän on pelastava persoona ja rakastava Isä kaikille, jotka maan päällä nauttivat hengellisestä rauhasta ja jotka halajavat kuolemassa kokea persoonallisuuden eloonjäämisen. [s. 23]

Henkeen perustuva uskonto merkitsee ponnistelua, kamppailua, ristiriitaa, uskoa, päättävyyttä, rakkautta, lojaalisuutta ja edistymistä. Mieleen perustuva uskonto, auktoriteettiin perustuva teologia, vaatii muodollisilta uskoviltaan näitä ponnistuksia joko vain vähän tai ei ollenkaan. Perinne on turvallinen pakopaikka ja helppo tie niille pelokkaille ja puolisydämisille sieluille, jotka vaistomaisesti karttelevat uskaliaan löytöretken muodossa uskon merillä, tutkimattoman totuuden aavoilla ulapoilla tehtäviin matkoihin liittyviä hengen kilvoitteluja ja mentaalisia epävarmuuksia, jotka tulevat vastaan etsittäessä yhä kaukaisempia hengellisten realiteettien rantoja sellaisina kuin ne ovat edistyvän ihmismielen löydettävissä ja kehittyvän ihmissielun koettavissa. [s. 1729]

Miltei kaikki, jolla sivilisaatiossa on kestäväää arvoa, juontuu perimmältään perheestä.[s. 765] Perhe on ihmisen suurin puhtaasti inhimillinen aikaansaannos, sillä siinä yhdistyy miehen ja naisen biologisten suhteiden evoluutio aviomiehen ja aviovaimon välisiin sosiaalisiin suhteisiin. [s. 939] Isät eivät ole tuomarien, vihamiesten eivätkä velkojien kaltaisia. Todelliset perheet rakentuvat suvaitsevuu-delle, kärsivällisyydelle ja anteeksiantamuk-selle. [s. 1604] Yhden sukupolven kodit, kirkot ja koulut määräävät ennakoita, mihin suuntaan

seuraavan sukupolven luonne kehitty. [s. 909] Ihmiselle ei totisesti ole hyväksi olla yksin. [s. 1775]

Kun inhimillisen nurjamielisyyden, itsekkyyden, julmuuden, vihan, häijyyden ja kateuden vuoksiaallot takovat kuolevaisen ihmisen sielun ympärillä, voit olla levollisin mielin ja luottaa siihen, että yksi sellainen sisäinen vallitus on olemassa, jonka kimppuun ehdottomasti kukaan ei voi käydä, nimittäin hengen linnoitus; näin voidaan sanoa ainakin jokaisesta sellaisesta ihmisestä, joka on jättänyt huolenpidon sielustaan omassa sisimmässään asuvan hengen, ikuisen Jumalan hengen, halltuun. [s. 1096]

Älkää koskaan unohtako, että on vain yksi suuri löytöretki, joka suo suuremman tyydytyksen ja joka on järjestyttävämpi kuin pyrkimys saada selville elävän Jumalan tahto, ja se on ylittämätön kokemus siitä, että rehellisesti yrittää toteuttaa tuota jumalallista tahtoa. Ja muistakaa, että Jumalan tahtoa voi toteuttaa missä hyvänsä maisessa tehtävässä. Ei ole niin, että jotkin toimet ovat pyhiä ja toiset maallisia. Kaikki on pyhää niiden elämässä, joita henki johdattaa; toisin sanoen, jotka ovat totuudelle alamaisia, joita rakkaus jalontaa, joita armeliaisuus hallitsee ja joita hillitsee oikeamielisyys – oikeudenmukaisuus. [s. 1732]

Lyhyt oleskelusi Urantialla, tällä kuolevaisen ihmisen lapsuudensfäärillä, on vain yksi rengas, heti ensimmäinen pitkässä ketjussa, joka on ulottuva universumien yli ja ikuisten aikakausien läpi. Tärkeää ei niinkään paljon ole se, mitä opit tässä ensimmäisessä elämässä, vaan tärkeää on tämän elämän elämisen kokemus. Edes tässä maailmassa tehtävä työ, niin tuiki tärkeää kuin se onkin, ei ole läheskään yhtä tärkeää kuin on se tapa, jolla tämän työn teet. Mitään aineellista palkkiota ei vanhurskaasta elämisestä saa, mutta siitä saa syvällisen tyydytyksen – tietoisuuden saavutuksesta – ja tämä ylittää minkä tahansa ajateltavissa olevan aineellisen palkinnon. [s. 435]

Älä ole niin veltto, että pyydät Jumalaa ratkaisemaan ongelmiasi, mutta älä toisaalta milloinkaan epäro i pyytää häneltä viisautta ja hengellistä voimaa opastamaan ja tukemaan itseäsi samalla, kun itse päättäväisesti ja rohkeasti käyt käsillä olevien pulmien kimppuun. [s. 999]

Älkää salliko Jumalan suuruuden, hänen infiniittisyytensä hämärtää tai pimentää hänen persoonallisuuttaan. "Hänkö, joka suunnitteli

korvan, ei kuulisi? Hänkö, joka muovasi silmän, ei näkisi?" Universaalinen Isä on jumalallisen persoonallisuuden korkein taso. Koko luomakunnan puitteissa hän on persoonallisuuden alkulähde ja määränpää. Jumala on sekä infiniittinen että persoonallinen; hän on infiniittinen persoonallisuus. Jumala on eittämätön persoonallisuus, siitäkin huolimatta, että hänen henkilönsä infiniittisyys sijoittaa hänet ikuisiksi ajoiksi aineellisten ja finiittisten olentojen täyden ymmärryksen tuolle puolen. [s. 27]

Henki ei milloinkaan pakota, ainoastaan johdattaa. Jos olet halukas oppimaan, jos tahdot saavuttaa henkitasot ja päästä jumalallisiin korkeuksiin, jos vilpittömästi haluat saavuttaa ikuisen päämäärän, jumalallinen Henki on helästi ja lempeästi johdettava sinua Jumalan poikauden ja hengellisen edistymisen polkua. Jokainen astumasi askel on astuttava halullisesti, älyllistä ja riemullista yhteistyötä osoittaen. Hengen herruus ei ole milloinkaan pakon tahraamaa eikä painostuksen likaama. [s. 381]

Kun aikanne päättyy siellä, missä nyt olette, kun tilapäisessä hahmossanne tapahtuva mainen matkanne on kuljettu loppuun, kun lihallinen koettelemusten täyttämä vaelluksenne päättyy, kun tomu, josta kuolevaisen tomumaja rakentuu, "muuttuu jälleen maaksi, josta se on tullut", silloin paljastuu, että sen sisimmässä asunut "Henki palaa Jumalan luokse, joka sen antoi". Tämän planeetan jokaisessa moraaliosassa on Jumalan osanen, hitunen jumalallisuutta. Vielä se ei omistusoikeuden nojalla ole teidän, mutta se on nimenomaisesti tarkoitettu olemaan yhtä kanssanne, jos selviätte kuolevaisen olemassaolosta tuonpuoleiseen. [s. 26]

Uskonto tosiaan tarvitsee uusia johtajia, hengellisiä miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen verrattomiin opetuksiinsa. Jos kristinuskko yhä jatkaa hengellisen tehtävänsä laiminlyömistä ja jatkuvasti touhua vain sosiaalisten ja aineellisten ongelmien parissa, niin hengellisen renessanssin on odotettava asken mainittujen Jeesuksen uskonnon uusien opettajien tuleminen, opettajien, jotka omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudelleenvirtittämiseen. Ja silloin tulevat nämä hengestä syntyneet sielut oitis tarjoamaan sen johtajuuden ja inspiraation, joka maailman sosiaaliseen, moraaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen uudelleenjärjestämiseen tarvitaan. [s. 2082]

Jeesus opetti: Älkää välittäkö opettajastanne kuvaa surujen miehenä. Tulevien sukupolvien tulee tietää myös, miten ilomme oli sädehtivää, miten hyvä tahtomme oli ylitsevuotavaa, miten hyväntuulisuutemme oli innoittavaa. Julistamme ilosanomasta kertovaa viestiä, jonka muuntava vaikutus on tартuttava. Uskontomme sykkii uutta elämää ja uusia merkityksiä. Ilo täyttää tämän opetuksen vastaan ottavat, ja sydämessään heillä on pakottava tarve iloita iäti ja aina. Lisääntyvä onnellisuus on aina kaikkien niiden kokemuksena, jotka ovat varmoja Jumalasta. [s. 1766]

Uusi ja täydempi ilmoitus Jeesuksen uskonosta tulee vääjäämättä valloittamaan materialistista sekularismia edustavan imperiumin ja kumoamaan koko maailmaa otteessaan pitävän mekanistisen naturalismin. Urantia huojuu nyt erään hämmästyttävimmän ja kiehtovimman, sosiaalista uudelleensuuntautumista, moraalista elpymistä ja hengellistä valaistumista merkitsevän käännekohtansa partaalla. [s. 2082]

Läpikotaisen itsekäs sielu ei edes kykene rukoilemaan siinä merkityksessä, mitä tämä sana todellisuudessa tarkoittaa. [s. 1639] Mutta aito rukoileminen tavoittaa kyllä todellisuuden. Edes ilmavirtojen suuntautuessa ylöspäin yksikään lintu ei kykene liitelemään muutoin kuin levittämällä siipensä. Rukoilu kohottaa ihmistä, sillä se on menetelmä, jonka avulla mennään eteenpäin käyttämällä hyväksi universumin nousevia hengellisiä virtoja. [s. 1002] Sanat ovat rukouksen kannalta epäoleellisia - - - Jumala vastaa siihen, miten sielu suhtautuu, ei sanoihin, jotka lausutaan. [s. 1002]

Jumalalla on mielessään suunnitelma, joka kattaa hänen suunnattomien valtakuntiansa jokaisen luodun, ja tämä suunnitelma on ikuisen tarkoitus, joka edustaa rajatonta mahdollisuutta, rajoittamatonta edistymistä ja loputonta elämää. Ja tällaisen verrattoman elämänuran loputtomat aarteet ovat teidän kilvoiteltavanne! [s. 365] Ikuisuutta oleva määränpää on edessäpäin! Jumalallisuuden saavuttamisen uskalias yritys on edessä! Kilpajuoksu täydellisyyteen on meneillään! Jokainen halukas voi tulla mukaan, ja varma voitto on kruunaava jokaisen ihmisen ponnistukset, kunhan hän juoksee uskon ja luottamuksen kilpajuoksun luottamalla matkan joka askeleella sisäisen Suuntaajan johdatukseen ja Universumin Pojan hyvän hengen opastukseen, hengen, joka

niin auliisti on vuodatettu kaiken lihan ylle. [s. 365]

Kerran ikuisen elämän tielle astuttuasi, tämän tehtävän vastaanotettuasi ja etenemiskäskyn saatuasi, älä pelkää inhimillisen unohtavaisuuden ja kuolevaiselle ominaisen epävakaisuuden vaaroja, älä anna epäonnistumisen pelon tai hätäännyttävän hämmennyksen vaijata itseäsi, älä horju äläkä epäile asemaasi ja arvoasi, sillä aina, kun näyttää pimeältä, aina kun eteenpäin ponnistelllessasi tulet tienhaaraan, aina on Totuuden Henki puhuva sinulle sanoen: "Tämä on se tie." [s. 383]

Kaikkiin universumikokemuksiin verrattuna meillä on oikeus olla kaikkein varmimpia Jumalasta, onhan hän kaikista läsnäolevista väistämättömin, kaikista tosiasioista todellisin, kaikista totuuksista elävin, kaikista ystävistä rakastavin ja kaikista arvoista jumalallisin. [s. 1127]

Lainaukset ovat Urantia-kirjasta
© 1993 Urantia Foundation
Kaikki oikeudet pidätetään

RX-EXFIN: 08/01

Julkaisija:

URANTIA FOUNDATION

Urantia-säätiön keskustoimisto
533 West Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614 U.S.A.
Sähköposti: urantia@urantia.org
Verkkosivut: <http://www.urantia.org>

URANTIA SÄÄTIÖ

Suomen toimisto
Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA
Puhelin: 050 540 4582
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

SUOMEN URANTIA-SEURA RY.

PL 111, 04201 KERAVA
Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>
FB: <https://www.facebook.com/Urantiaseura/>

Valikoituja otteita

Urantia-kirja™

Laventaa kosmista tietoutta ja lisää hengellistä ymmärrystä

[sivu 1:2]

Urantia-säätiö™